

Megjelen hetenkint kétszer
szerdán és szombaton este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoraljaújhely, Főtér 9 szám.

Telefon: 42. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Nyilttérben minden garmond sor 40 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

Előfizetési ára:

Egész évre 10 korona, félévre 5, kor-
nyedévre 2.50 korona.

— Egyes szám ára 10 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűknél nagyobb, avagy
liszbetűkkel, vagy kerettel ellátott hir-
detések térmérték szerint egy négyzet
centim. után 8 fill. — Állandó hirdeté-
seknek árkedvezmény.

A magyarságért

Írta: Dr. Grosz Dezső.

— aug. 27.

A Balkánon bekövetkezett nagy átalakulások a magyar bel-
politika természetesen irányváltó-
zását követelik.

A bukaresti béke a Balkán
államok hatalmas erősödését je-
lenti. Fényes katonai és diplo-
máciai sikereik megnövesztették
önérzetüket. A kis, másodrendű
fejedelemségek, hatalmas, számot-
tevő, önálló államhatalmakat he-
lyeztek el közvetlen szomszédsá-
gunkban.

A területben, lakosságban me-
növekedett Románia, Szerbia nem
uszályhordozói többé a midenkori
oroszk akarattal, s megszüntek
engedelmes végrehajtói lenni Bécs
és Pétervár diplomatai kegyes
tanácsainak.

A sikerektől fokozott étvá-
gyuk nem elégszik meg többé a
háboru utján felért terjeszkedés-
sel, hanem erejük tudatában az
európai diplomácia erőtlenségé-
nek felismerésében mindazon te-
rületek beolvasztása képezi vá-
gyukat, melyeken fajrokonai-
laknak. Déli határaink oláh és
szerb lakta vidékeitől önk elszá-
kítani, Horvátországot önállósí-
tani annál könnyebben vélik me-
galósíthatónak, mert a magyar-
országi oláh s szerb nemzetisé-
gek ilyen irányu törekvéseiknek
szívesen segítkeznek.

Hogy tehát e komoly vesze-
delem elhárításával Magyarország-
nak területi épségét megőrizhes-
sük, nehogy belátható időn belül
egy területében, lakosságában
megcsontított Magyarország szük
határai között ébredjünk örökös
belviszályaink végzetes követke-
ményeinek tudatára, a magyar
belpolitikának mostani tévelygő
utjáról át kell térni a honvéde-
lem problémájának sürgős és ra-
dikális megoldására. Magyaror-
szágot egymagában a hadsereg,
— mely nagyobb részében idegen
nemzetiségű s hozzánk idegen —
meg nem védheti. A román, szerb,
oroszk és egyéb nemzetiségi ál-
mok s vágyak veszélye ellen eskis
egy minden tagjában, érzésében,
gondolkozásában magyar hazafias
hadsereg mellé sorakozó 20 mil-
lió magyar ember hazaszeretete,
a magyar földhöz való törhetlen
ragaszkodása, vér és pénzáldo-
zata tarthatja fenn Magyarországot

mai nagyságában, hatalmi pozi-
tíójában csak úgy állhat meg, ha
a haza határain belül egy nyel-
vében, nemzetiségében, hazafias
érzésében és gondolkodásában
egységes magyar nemzet oltal-
mazza.

A magyar belpolitika irány-
elvül tehát első sorban azt kell
kitűzni, hogy Magyarország ma-
gyar legyen.

Vissza kell térnünk néh. br.
Bánffy Dezső magyarosító politi-
kájára.

A nemzetiségeket magyarosi-
tani kell, hogy végre ne beszél-
jen itt más nyelvet, mint a ma-
gyart senki se, hogy végre meg-
szűnjék itt más nemzetiség lenni,
mint magyar. A helyett tehát,
hogy a magyarok folyton elke-
seregett harcban állanak egymás-
sal, fogjanak össze a magyar kép-
viselők s egyesítsék erejüket e
közös ellenség ellen.

Ma ugyanis úgy áll a helyzet,
hogy a magyar politikusok a nem-
zetiségi szavazatok elnyerése vé-
gett kénytelenek közöttük szövetsé-
geseket keresni s ezért nem-
csak hogy az amugy is rossz nem-
zetiségi törvényt kiterjesztően
magyarazzák, hanem a nemzeti
magyar állam rovására a nemzeti-
ségeknek előnyöket biztosítanak.

Láttuk, hogy a Justh-párt pak-
tált annak idején a szerbekkel,
pártjára áll most a horvátoknak,
s mindez azért, mert az adáz gyű-
lölködéssel támadó magyarokkal
szemben a parlamenti többséget
kivánják a maguk részére bizto-
sítani.

A magyar politikusok megfe-
ledkeznek az ország érdekéről
hatalmi versengésükben kiélese-
dett személyes gyűlölködések har-
cában.

Andrássy Gyula gróf nem ismer
fontosabb dolgot, mint megbuk-
tatni Tiszát. Ebben az elkesere-
dett harcban aztán nagy tudását
akaratlanul is egy személyi haj-
sza szolgálatába szegődött.

Oda áll azok közzé, kik az
általa is elítélt obstrukció fertő-
jébe fojtva a magyar parlamen-
tarizmus szervezetét, az ország-
nak békés munkára, alkotásokra
vagyó polgárságába is átlátnálmi
akarják a kölcsönös gyűlöletet.
A magyar képviselők meghason-
lását, egymás elleni gyűlöletét,
s a hatalom birtokáért folytatott
adáz küzdelmét kiterjeszteni segít
a magyar közönség körében.

Hát azért mert Andrássy Gyula
grófnak fáj, hogy Tisza István a

miniszterelnök, azért mi is kap-
junk hajba egymással s térjünk
a kölcsönös gyűlölködésköz, az egy-
mást kiirtani kész küzdelem ut-
jára?! Andrássy Gyula grófnak
az utolsó évekre terjedő politi-
kai működése, szövetezése Buza
Barnáékkal nyílt bizonyíték a
mellett, hogy immár ő is lesiklott
az objektív politikai tevékeny-
ség mezejéről.

A magyar nemzeti állam ki-
építésének nagy problémája első-
tétült szeméi előtt.

Vezetője akar lenni annak a
hadseregnek, mely a magyart a
magyarral állítja csatasorba, mely
a gyakorlati politika magyar csa-
patait elvonja a hátunk megett
settenkedő idegen légiók elleni
küzdelemtől.

Ha tehát Andrássy Gyula, Buza
Barna s a többiek kerékkötői let-
tek az előretörő magyar politika
nyugodt és békés munkájának, le-
gyen bennünk, magyar közönség-
ben józanság s magunktartásával
térítsük a helyes utra a vezető-
ket, a magyar belpolitika mai szo-
moru, tévelygő medréből.

A mumus.

— Oktalan rémitgetések. —

— aug. 27.

(Fővárosi levél.) Valahányszor
a kormányelnök hivatalos ügyekben
Bécsbe utazik, az ellenzéki lapok ezt
az utazást rendszerint felhasználják
arra, hogy olvasóik ijedősebb részét
egy közismert mumussal rémitgessék.
Farizeusi szemforgatással szörnyűkő-
nek, hogy ime itt a létszámelés! Tisza
csak azért járt Bécsben, hogy „szol-
gai meghunyászkodással újabb vér
és pénzadót szállítson az osztrák szol-
deteszkák átkos molochjának falánk
torkaiba.” Hát nézzünk a szemé közé
ennek a mumusnak.

Mindenekelőtt megállapíthatjuk,
hogy a létszámelés kérdése nem új
dolog. Tisztában van vele minden
ujjas olvasó ember, hogy ennek el-
 kell következnie. Hogy mikor és mi-
lyen arányban, arról legfeljebb csak
kombinációk lehetnek, de végleges
megállapodások még nincsenek, hi-
szen épen ezért folynak még mindig
a tárgyalások a monarchia két álla-
mának miniszteriumai és a hadveze-
tőség között, hogy a létszámelés
ne legyen nagyobb, mint amennyit a
Lajthán innen és túl az országok né-
pei a jelen viszonyok között nagyobb
megterhelhetés nélkül elbírnak.

Mert azt talán még a legnaivabb
olvasópublikummal se képesek az el-
lenzéki lapok elhíttetni, hogy a lét-
számelés kizárólag csak Magyar-
országot terhelne. Kijut abból a maga
arányos része Ausztriának is, viszont

a fölemelt létszámból nemesak a kö-
zös hadsereg kap majd ujonckat,
hanem a magyar honvédség is.

Ez így lesz, ha majd az ideje el-
következik. Hogy mikor következik
el, azt ma még talán a legbeavatot-
tabbak sem tudhatják egész biztosan,
legkevésbé tehát az ellenzéki lapok,
amelyek ebben a kérdésben oly fen-
nen szimulálják jól értesültségüket.

Egyet azonban tudunk és ezt is-
mételhetjük, hogy az ellenzéki oldal-
ról untalan és már megint mumusként
előrángatni szokott létszámeléses kér-
dése nem új keletű. Gróf Tisza István
miniszterelnök egész nyíltan bejelen-
tette ezt székfoglaló beszédében, sőt
ezt megelőzőleg megajánlották azt már
maguk az ellenzéki vezetők is, akkor,
— csak vissza kell rá emlékezni, ami-
kor még Khuen Héderváry miniszter-
elnöksége idején folytatták az obstruk-
ciót a véderő reform ellen és azzal
kinálkóztak fel a hatalomra, hogy ne
legyen végleges véderőreform, csak
három éves provizorium, melynek ke-
retében az ujonclétszám emelésének
kérdése is kedvezően elintézhető. Csak
éppen az kellett volna hozzá, hogy
ők jussanak a hatalomra akár Khuen
Héderváryval, vagy Lukácsal együtt
paktum alapján, akár ők maguk egy
újabb koalícióban.

Hát így fest ez a mumus a való-
ságban és akik ismerik az ellenzéki
vezetők lélektanának természetrajzát,
aligha csalódnak mikor azt hiszik,
hogy a provizórikus létszámelés
sokkalta nagyobb terhet hozott volna
a nemzet vállára, mint amennyit eset-
leg a Tiszakormány jól megfontoltan
majd megengedhetőnek tart. És kü-
lönben sem egyedül a kormánytól
függ az ujonclétszám megajánlása.
Ezt a hadvezetőségnek alkotmányos
formában kérnie kell a törvényhozás-
tól. Hogy tehát szükség van-e a lét-
számelésre különösen a megválto-
zott világpolitikai viszonyok között,
mikor körülöttünk új államalakulások
történtek, a Balkán népeinek talaja
magnőtt és más országok is folyton
fegyverkeznek és így nekünk is állan-
dóan szárazon kell tartanunk a pus-
kaport: azt a maga idején döntse el
a törvényhozás.

Egy okkal ezzel is több tehát,
hogy az ellenzék vonuljon be a par-
lamentbe és ilyen fontos kérdésekben
ott teljesítse komoly ellenőrző hiva-
tását, ahelyett, hogy gyerekes módon
csak mumusokat mutogasson.

Árviz után.

— aug. 27.

Augusztus 7-e óta valóságos ret-
tegésben élnek az akkor elöntött vá-
rosrészek lakói és valóban van is rá
okuk, mert az újabb és újabb felhő-
szakadások már azóta is többször fel-
idéztek az árviz rémét. Szerencsére a
veszedelem teljes nagyságában nem
isméltődött meg s reméljük, hogy egy-
hamar nem is fog; de azért az két-
ségtelen, hogy ennek a városnak sok

Megnyilt Schön Imre
csipke, szallag, ruhadisz
és rövidáru ÜZLETE
Sátoraljaújhely, Főtér (Bilanovits-ház.)

gondja mellé az idei augusztussal egy újabb nehéz gond is járult: az árvizek elleni védekezés gondja. Igaz, hogy ez a veszedelem tulajdonképpen eddig is állandóan meg volt, — amint most láthattuk — csak nem tudtunk róla; el sem tudtuk hinni, hogy ennyire veszélyeztetett helyzetben vagyunk.

Ez az új csapás megzavarta egy városnak, mint más testületeknek és magánosoknak nem egy tervét is és sok számítását huzott keresztül; egyuttal pedig előtérbe helyezett oly feladatokat, melyek eddig csak távolabb fekvő kérdéseknek látszottak.

Az árvíz utáni bajokról szólnak a következő tudósítások:

Küldöttség a főispánál. A Malomárkon túl fekvő s az árvíz által elöntött házak tulajdonosai közül szombaton mintegy hatvanan küldöttségben jelentek meg Meczner Gyula főispán előtt. A küldöttség szónoka, Eiserth István ny. főügyész helyettes, arra kérte a főispánt, hogy hivatali befolyásával hasson oda, hogy a Ronyvameder, nehogy az árvíz folytán veszélyeztesse az odaépített házakat, a vasuton túl helyeztessék át s hogy a kereskedelmi iskola és a jegyzői internátus az eredeti terv fenntartásával, a Diana parkban építtessék fel. A birtokosság ezuton reméli elérhetni csak, hogy az új városrészt annyi költséggel felépített házaik teljesen értéktelenné ne váljanak.

A főispán válaszában kijelentette, hogy a Ronyvameder áthelyezésének ügye az árvíz folytán annyira átment a köztudatba, hogy az elől többé kitérni nem lehet. Megoldása a csatornázással kapcsolatban fog megtörténni. A költségek egy részét az állam és az államvasutak átveszik, de viselni kell a költségeket a városnak és az érdekelt birtokosságnak is. Az egyedüli akadálya a terv hamaros megoldásának a nehéz pénzügyi helyzet s mindaddig, míg ez nem enyhül, a kivételre gondolni sem lehet. Nézetek szerint maga a Ronyvameder áthelyezése a bajon nem segít, meg kell építeni a védőtöltést a Lyócsa malomtól a vasutig is. A kereskedelmi iskola helye ügyében a városnak meg van a maga határozata, a város dolga, ha fenntartja-e tovább is határozatát. A jegyzői internátus helye a jegyzők dolga. Ő ez utóbbi két kérdésben hivatali befolyását annál kevésbé kívánja érvényesíteni, mert a maga részéről, tekintettel a Diana park talajviszonyaira, sem a kereskedelmi iskolának, sem a jegyzői internátusnak a Diana parkban való elhelyezését helyesnek nem tartja. A küldöttség örömmel vette tudomásul a Ronyvameder áthelyezésére vonatkozó főispáni választ.

Az árvíz és a jegyzői internátus.

Az árvíz megzavarta a jegyzői egyesület számítását is az internátus gyors felépítésére nézve. Az internátus helyül a város által felajánlott telek ugyanis a legmélyebben fekvő pontja a Malomárkon túl fekvő városrészenek. Azon a helyen, hol az internátus felépítendő volt, két méter magas volt az árvíz. Az internátusi bizottság a múlt héten tartott gyűlést ez ügyben s beadványt nyújtott be a képviselőtestülethez, melyben kijelenti, hogy a város által felajánlott telek a jelzett okból *el nem fogadhatja* s kéri, hogy a város vagy a régi kórház mellett fekvő üres telek Andrassy-utcai frontját, vagy a Diana parkban a Molnár István és Matolay Étele-utca, illetve a téglagyár és Simkóház határolta területet engedje át az internátus helyül. Utóbbi területet azonban csak az esetben fogadhatja el, ha a város biztosítja az egyesületet arról, hogy a Ronyvát közmegnyugvásra akként szabályozza, hogy árvízről a jövőben tartania nem kell, majd ha a Molnár István-utca feltölti s akként kiépíti,

hogy a várossal a közlekedés akadálytalan legyen és végül ha a város megmarad azon elhatározása mellett, hogy a kereskedelmi iskolát a Diana parkban, a már kijelölt helyen építi fel. A beadvánnyal közelebbről foglalkozik a képviselőtestület.

Veszedelmes terv

a vásártér kihelyezésére.

Merénylet a sátorlajuhelyi ipar és kereskedelem ellen.

— aug. 27.

Múlt számunkban előre bejelentettük, hogy részletesebben fogunk foglalkozni a városi közgyűlésnek egyik határozatával, mely ugyan még szerencsére nem teremtett bevezetett tényeket, de azért veszedelmes lépést jelent s amely ellen tudomásunk szerint Ujhely egész iparos és kereskedő közönsége mozgalomra készül. És méltán: mert azt, amiről szó van, a vásártérnek a Borsi-hátra való kihelyezését, nem nevezhetjük másnak, mint merényletnek e város amugyis szomorúan csekély forgalma ellen. Ha ezt a hihetetlenül szerencsétlen ideát megvalósítják, akkor valóban megölik még azt a gyér forgalmat is, melyet az ujhelyi kereskedők és iparosok most el tudnak érni.

A vásártér kihelyezésének, illetve elhelyezésének kérdése már rég vajudik. De eddig még mindig sikerült újra és újra elodáznia ezt a fogaskérdést, hogy aztán most, amikor a városnyok amugyis a legrosszabbak, akarják máról-holnapra ötlet- és meglepetésszerűleg megoldani.

Az ügy úgy került felszínre, hogy a vármegye alispánja figyelmeztette a várost, hogy a vásártér áthelyezése a miniszteri rendelet értelmében elodázhatatlan. A képviselőtestület erre rögtön el is határozta az áthelyezést s már bizottságot is küldött ki a kérdés megoldására, sőt a bizottság előtt már egy terv is fekszik a vásártérnek a Borsi hátra való helyezését illetőleg.

Már magában véve azt is helytelenítjük, hogy a város más megoldást nem is keresett, mint az áthelyezés rögtöni megvalósítását, ami hogy a mostani viszonyok között mily veszedelmes dolog, azt mondanunk sem kell. Nézetünk szerint a városnak a maga jól felfogott érdekében először más megoldással kellett volna próbálkoznia. Országgyűlési képviselőnk a földművelésügyi miniszteriumnak államtitkárja s így ebben a kérdésben döntő hatalommal bír. Minden okosság azt diktálja, hogy ebben az ügyben feltétlenül hozzá kellett volna fordulni; hiszen hogy jó reménységgel tehetjük volna ezt, azt már eléggé megmutatta báró Kazy József, aki városunk iránti meleg jóindulatának már oly sok értékes jelét adta s aki, bizton hisszük, ha a város küldöttségileg felkérte volna őt erre s közölte volna vele a fennforgó nehézségeket, magáévá tette volna az ügyet s keresztül is vitte volna, hogy az áthelyezést legalább 1—2 évvel elhalasztassuk.

De ha már a képviselőtestület e helyes felfogás mellőzésével arra az útra lépett, hogy a kérdést tényleg már most kell megoldani: akkor is végtelenül csodálkozunk, hogy olyan indítvány is mérülhetett fel, sőt mellette hangok is emelkedhettek, hogy az új vásártér céljáról a Borsi hátra levő ingatlan vásárolja meg a város dr. Friedmann Benőtől és társaitól.

Nos, ha van valami, ami a közérdekekkel ellenkezik, akkor ez a terv az s cseppet sem lehet csodálni, ha az ujhelyi kereskedők és iparosok a legnagyobb megütközéssel és megdöbbenéssel fogadták ezt a lehetetlen ideát.

Főlölesleges mélyebben belemerülni

ennek a tervnek a bírálatába. Az első pillantásra nyilvánvaló, hogy a vásártérnek ilyen, a várostól egészen távoli kihelyezése egészen elterelné egy nagy vidék forgalmát Ujhelytől. Világos, hogy az arra eső községek lakosai a vásár után szépen visszafordulnának s hazamennének anélkül, hogy Ujhelyt csak érintették volna is. Legfeljebb az ott felburjánzó korcsok és bogdákban költenének valamit, egyébként pedig feléje sem néznének Ujhelynek; hiszen ismerjük, hogy milyen kitűnő vasuti összeköttetések vannak, — pláne most már hamarosan befejezést nyer a Bodrogközi Vasut is, — jól tudjuk, hogy hozzánk igazán csak az jön, akinek muszáj. Ha még a vásártér is kitesszük a világ végére, úgy, hogy a vásárosok nagy részének közel sem kell jönnie a városhoz, akkor aztán leshetünk Ujhelyben egy-egy vidéket. Ezzel a „pompás” ideával halálos csapást mérnénk amugyis pangó iparunkra és kereskedelmünkre.

A vásártérnek feltétlenül olyan helyen kell lennie, amelyhez a városon keresztül kell eljutni. Ez könnyebbé teszi a vásáros közönségnek s előnye az iparosoknak s kereskedőknek. Ha már minden áron most akarják megoldani ezt a kérdést, tessék a vágóhid környékén, vagy máshol keresni olyan helyet, amely mellett nem veszítjük el a bodrogközi és ujhelyi járás számos községét az ujhelyi forgalom számára.

Nagyon helyesnek tartjuk, hogy a tervezett merénylet ellen kereskedők és iparosaink is felveszik a harcot. Mi mindenben segítségükre kívánunk lenni s minden erőnkkel támogatni akarjuk őket abban, hogy a város ezt a lehetetlen eszmét elrejtse. A kiküldött bizottságot pedig óva intjük, ne hamarkodja el a dolgot s a város közérdekét nehogy szem elől tévesse.

Mindenképpen meg kell akadályozni, hogy e szerencsétlen városnak még azt a meglevő kis forgalmát is ilyen dolgokkal öljék meg.

Dühöng a husuzsora.

Példátlanul olcsó az élőállat, mégis méregdrágán adják el a húst.

Hol a hatóság?

— aug. 27.

Időszakonként már többször hozzálátunk ahhoz a hálátlan feladathoz, hogy e hasábkörül akciót indítsunk egy igazán nagyérdékű, de a hatóság által végkép elhanyagolt kérdés, az ujhelyi husuzsora szabályozására, korlátok közé szorítására nézve. Sőt nem dicsekvésből mondjuk, — elvégre nincs mivel dicsekedni, mert hiszen eredmény úgy sem lett, — egyszerűen tényleg sikerült is annyit elérnünk, hogy a hatóság, a város vezetősége is megmozdult, — sajnos, — csak azért, hogy néhány erélytelen lépés után ismét visszahátrépedjen tétlen közönyébe.

Sajnos, az új rezsimnek, úgy látszik kikerülte a figyelmét ez a kérdés s a dolog ismét elaludt. Pedig most igazán roppant aktuális a dolog, mert ha sohasem volt helyes husuzsoráról beszélni, most igazán nyilvánvaló az uzsora, mert az élőállat ára hihetetlenül leszállott, a husbárók azonban ezt úgy látják észre sem vették.

Nem épen ujhelyi specialitás, hanem országos csapás ez, — bár igaz, hogy Ujhelyben az árak maga-

san meghaladják az országos átlagárakat is. A kérdéssel most sűrűn foglalkoznak a gazdasági szaklapok is s ezeknek szakszerű fejtegetéseiből megdöbbenően domborodik az országszerte üzött visszaélés. Csak két ilyen fejtegetést ismertetünk most:

Az egyik lap, a „Köztelek” „Olcso marha, drága hus” cím alatt ezt írja: A vágómarha, a borjú és sertés ára az utóbbi két esztendő alatt hihetetlen mértékben csökkent és ebben a hónapban érte el az árcsökkenés legnagyobb fokát úgy, hogy a gazdasági közönség állatait szinte képtelen értékesíteni, mert a hivatalosan jegyzett legalacsonyabb árakat nem tudja a legtöbb esetben elérni. A középminőségű magyar ökör átlagára élőszuliban métermázsánként e hónapban árához képest hat koronával, a tarka ököré négy koronával csökkent. Az első osztályú borjú átlagára volt 1911 augusztus elején 131 fillér élőszulikilogrammonként, a múlt évben 115 fillér, ma 103 fillér; a másodosztályúé pedig 112, illetve 100 fillér a mai 91 fillérral szemben. Az átvészelt sovány-sertés két évvel ezelőtt 195 filléren kelt el, múlt évben 132, most pedig 118 filléren, az át nem vészelt sovány-sertésért ma csak 102 fillért adnak, ha egyáltalában akad vevő, míg két évvel ezelőtt ugyanebben az időszakban 158 filléren lehetett értékesíteni.

Ezzel a több mint *harminc* százalékos állatárcsökkenéssel szemben pedig husárok rendületlen szilárdtsággal állanak azon a szinten, amelyet a legmagasabb állatárak idején biztosítottak maguknak.

A másik újság a „Gazdaszövegetés” „Hol az élelmiszer uzsora?” címen hozza az alábbi érdekes sorokat: Egy nagyobb vidéki városi tanintézet igazgatója a múltkor próbára megvásárolt egy egész borjút, azt otthon levágatta, úgy gondolkodván, hogy így olcsóbb lesz az intézeti növendékek kosztja és meg fogja érni az árkülönbség azt a fáradságot, a mit a házi vágás okoz. Az eredmény meglepő volt: a borjúhus kilója átlag 80 fillérjébe került az intézetnek ugyanakkor, amikor a városban a mézárósnál a borjúhus átlagban 1 kor. 80 fillér volt. Már pedig ekkora különbségnek még akkor sem volna szabad elfordulni, ha nem ugyanazon városról volna szó és valahonnan tengeren tulról hozná a mézáros a húst. Hiszen ha a legtöbbet mondjuk, kerek 20 fillért számítunk különként költség és más egyebekre, akkor is kerek 100 perccel drágább volt a mézárósnál a borjúhus ára. De menjünk tovább: A gazdának 60—70 fillért kínál a kereskedő a borjuért.

Ily körülmények között ismételen a legmelegebben felhívjuk a város mostani vezetőségének figyelmét erre az égető kérdésre s tisztelettel meginterpelláljuk:

Hajlandó-e a hatósági husszék érdekében kezdett akciónak elejtett fonálát felvenni s a lehető legrövidebb idő alatt ennek az ügynek rendezésére erélyes lépéseket tenni, amelyekkel igazán a legnagyobb hállára kötelezheti a város egész közönségét?

Száraz donga

jutányos áron eladó

Friedmann Pinkásznál

Zemplénben, u. p. Ladamócz.

HIREK.

Felhívás

a város kereskedőihöz és iparosaihoz!

— aug. 27.

A vásártér kihelyezése ügyében, melyről más helyen is írunk, vettük a következő felhívást:

A városi képviselőtestület legutóbbi gyűlésén az állatvásártér át-helyezésének kérdésével foglalkozott. A kérdés sokkal nagyobb horderejű, mintsem azon egy szürke tárgysorozatu gyűlésen átsiklani lehetne, kell, hogy ahhoz szava legyen a legilletékesebb faktornak, a város kereskedőinek és iparosainak!

Kell, hogy a város iparosai és kereskedői ebben a fontos kérdésben egyöntetűen állást foglaljanak, nehogy az érdekeink megsértésével nyerjenek elintézés.

Miről van szó? A város felsőbb hatósága kifogásolja a jelenlegi állapotot, mert azeknek bizonyult és a miniszteri rendelettel elterben nincs a város külterületén. Fel kell világosítanunk a rosszul informált felsőbb hatóságainkat, hogy csak a legutóbbi gyűlés egyikén a vásárlóknak bérösszegét leszállítanunk kellett, mert a meglévő vásártér tulságosan nagy bizonyult. Fel kell világosítanunk, hogy a jelenlegi vásártér is külterület, mert hiszen alig övezi egy pár lakóház. Ha emiatt a pár ház miatt a Hecske teret belterületnek minősítik, úgy előre is telepítsék ki az ujonnan létesítendő vásártérrel, mert megjósolom, hogy körülötte is fog épülni néhány ház és innét ezen indokkal kiteleplethetik.

Fel kell kérni felsőbb hatóságainkat, hogy ne bolygassák ma ezt a kérdést, ma, amikor ezer baj sujtotta ezt a szerencsétlen várost, merész eszmék kivetelére ma ne vállalkozzék. Akkor, amidőn ezen város majdnem minden polgára a létért oly verejtékesen küzd, ily időben, ily nehéz viszonyok között különös óvatossággal kezelendő az egzisztenciánkkal oly szorosan összefüggő kérdés.

Egy város csak akkor követ igazán helyes és gazdaságos politikát, ha utak nyitásával, vasúti vonalok létesítésével, intézmények felállításával az idegen forgalmat emelheti, ezzel ellentétben politika bűn. Epen azért veszélyesnek a város kereskedő és iparosaira egyszerűen végzetesnek tartom, ha az állatvásártérrel a Borsihátra helyezük. Ha ezt megtesszük, úgy megakadályozzuk, hogy a belvárosban vidéki embert magunk előtt lássunk. Vásáraink forgalmát leginkább a Hegyvidék és a Bodrogközéből bejövőik alkotják. Mindkét helyről az ujonnan tervezett vásártér városunk megkerülésével megközelíthető. Aki még Patak vidékéről hozzánk be akar jönni tudom, hogy városunk hatóságainak különös érzéke van a köztisztaság iránt azokat is kényszeríteni fogják, hogy a belváros megkerülésével szabad lesz csak a vásártér felkeresni, országos vásár napját a belvárosiak csak a vásári hirdetményből fogják megtudni. A gazda be fog jönni a városba jószágaival ezt értékesítve szekerére ülve haza megy. Akinek csak egy kis üzleti érzéke van, tudja mérlegelni mit jelent a város kereskedőire ha a nép kényszerítve van a városon keresztül menni, mennyi előre nem tervezett bevásárlás történik ilyenkor. Ha a vásártér a Borsihátra lesz elő fog ez fordulni?

Más városban mielőtt ily nagy közérdekű kérdést a képviselőtestület elé visznek, az illetékes ténylezők véleményét meghalgtatják, ankezoznak és csak akkor a midőn már kialakult a közvélemény viszik azt döntés céljából az illetékes fórum elibe; nálunk egy közérdekű ügyet így elintézni még nem szokásos!

Utótt ebben a kérdésben a tizenkettedik óra, mely sürgős cselekvésre hív fel bennünket. Hiszem azonban,

hogy erélyes és egységes állásfoglalásunkkal felsőbb hatóságainkat ügyünk mellé megnyerhetjük. Hiszük ezt, mert ismerjük főispánunk és alispánunknak városunk iránt mindenkor tanusított jóindulatát; s erősen hiszünk, hogy a mostani válságos gazdasági viszonyok között ebben a fontos kérdésben velünk lesznek. Éppen azért, mert erről meg vagyok győződve, hiszem, hogy sürgős állásfoglalásunkkal az állatvásártér át-helyezését megakadályozzuk. Hiszem, hogy ha fel-emeljük tiltakozó szavunkat, az nem fog süket fülekre találni!

Schwelger Márkus.

— A vármegyei árvízkarosultak részére a lapunkban már eddig ismertetett adományokon kívül újabban a következő adományok érkeztek a vármegyéhez:

Mezei Lajos (Budapest)	250	kor
Kereskedelmi kamara (Kassa)	50	"
Gr. Wolkenstein Oswald	100	"
Borsai Miklós	100	"
Polgári Tkpénztár és Hitelbank	100	"
Zemplénvármegyei szabadkőművesek		"
nevében dr. Rudali Izrael	100	"
Királyhelmezi Gazd. Bank	50	"
Kovács Károly	30	"
Sárospataki Tkpénztár	100	"
Magyar Cukoripar r. t. (Szerencs)	1000	"
Gr. Hadik-Barkóczy Endre	1000	"
Hg. Windisch-Grätz Lajos	500	"
Varannói Tkpénztár	100	"
Bodrogközi Tkpénztár (Kir.-Helme)	50	"
Deréky Gyula	100	"

— Halálozás. Mint részvétellel értesülünk f. hó 23-án Krakóban elhunyt id. Grosse Gyula császári tanácsos, a Grosse Gyula nagykereskedő cég legidősebb főnöke, a krakói ev. egyház tiszteletbeli főgondnoka stb. 83 éves korában. Az elhunytan ifj. Grosse Gyula sátoraljujhelyi szőlőbirtokos édesapját gyászolja.

— Kinevezés. A m. kir. vallás-és közoktatásügyi minisztérium a sárospataki ref. jogakadémián működő államvizsgálati bizottság kültagjait kinevezte *Thuránszky László* vármegyei főjegyzőt és *Harsányi Gyula* vezető kir. járásbíró.

— Áthelyezés. A vallás-és közoktatásügyi miniszter *Duduts Miklós* pancsovai segédtanfelügyelőt Zemplénvármegye tanfelügyelőjéhez áthelyezte.

— Virilisták figyelmébe. A vármegyei legtöbb adó fizető bizottsági tagok névjegyzékének kiigazítását az igazoló választmány szept. első napjaiban fogja eszközölni, az adóhivatali kimutatások aug. 22-ik óta közszemlére vannak kitéve. Miután a III. oszt. kereseti adók kivetése most van folyamatban, az adókat a legtöbb adóhivatal a múlt évi alapon mutatta ki. A bizottsági tagoknak érdekükben áll, hogy az adóhivatali kimutatásokat és adókimutatásait aug. 30-ig helyesbítsék, miután az ezen határidőn túl beadott felszólalásokat sem a bíráló választmány, sem a köz-igazgatási bíróság figyelembe nem veheti.

— Meghívó. A helybeli kegyes-tanítórendi róm. kath. főgim. Segélyző Egyesülete szeptember hó 2-án délután 5 órakor a főgimn. tanácstermében közgyűlést, ezt megelőzőleg választmányi gyűlést tart, melyekre a t. tag urakat tisztelettel meghívja az *Igazgatóság*.

— KAC.—SAC. mérkőzés. Az árvízkarosultak felségítésére megindult társadalmi akcióból derék sportegyesületünk, a SAC. is ki akarta venni a maga részét s elhatározta, hogy a Kassai AC.-bal barátságos mérkőzést rendez, melynek tiszta jövedelmét az említett célra ajánlja fel. A Kassai AC.-bal való mérkőzés mindig első-rangu sporteseménye volt városunknak s így hihető volt, hogy a közönség ez alkalommal is oly nagy számmal fogja azt felkeresni, hogy a tiszta jövedelem tekintélyes összeget fog juttatni az árvízkarosultaknak. A közönség csakugyan nagy számmal gyűlt össze az érdekes mérkőzésre, azonban ép úgy mint más alkalommal, ennek a nagy közönségnek alig egy negyedrészre váltott belépőjegyet s így az-

után érhető, hogy mindössze 9 kor. 80 fillér volt a mérkőzés tiszta jövedelme. Pedig a küzdelem igazán szép volt, a két csapat teljes tudásával, megfeszített energiával küzdött s élvezetes játékot produkált. Az első félidő változó támadásokkal telt el s bár a kassai csapat fölényben volt, a SAC. védelme, élén *Bogár* hátvédél, minden akciójukat megfeszítette úgy, hogy az eredmény 0:0 volt. A második félidőben a SAC. támad többet s előbb *Bendik*, majd *Turay* (SVSC.) révén goalt ér el, amivel szemben a kassaiak csak egy goalt tudtak lőni. A küzdelemből tehát a SAC. került ki 2:1 arányban győztesen, ami nagyon szép eredmény a kerület bajnokcsapatával szemben. A mérkőzést *Lánczi* Aladár vezette igazságosan és kellő erélylyel. — Ezt a mérkőzést megelőzően a Vasutasok játszottak az Egyetértés ellen s 3:0 arányban győztek. A Vasutasok a Kereskedők dressében játszottak.

— Értesítés. Az Országos Izr. Patronage Egyesület sátoraljujhelyi fiókja a statusquo hitközség tanács-termében folyó hó 28-án délután 3 órakor *Breuer* Soma főrabbi, mint a központ kiküldötté jelenlétében közgyűlést tart, melynek tárgya a helybeli gyermekeletp létesítése. Tekintettel az ügy nagy fontosságára az elnökség ez uton is felkéri a tagokat és érdeklődőket a minél nagyobb számban való szíves megjelenésre.

— Elárverezik az uszodát. Az árvíz alkalmával az uszoda faépülete nevéhez méltóan „eluszott” és egy rét közepén foglalt helyet, mire az Uszoda egyesület közgyűlése elhatározta, hogy a hatalmas faalkotmányt elárverezeti. Hétfőn tartották meg az első árverést s ezen az uszoda egyharmadát adták el. A többi részét, mint értesülünk, a SAC. szándékozik megvenni, melynek pályája bekerítéséhez volna szüksége a deszkaanyagra. Ha a vétel sikerül, amit remélünk, úgy az uszoda, hosszú évek múltán — ha más alakban is — ismét a sport, a testezés céljait fogja szolgálni.

— A 60 fillérek szélhámosa. Egy nagystílű szélhámos ellen boesátottak ki tegnap országos körözvényet. Ez az ember az utóbbi hetekben sorra járta a nagyobb vidéki városokat. Mindenütt úgy mutatkozott be, mint egy bécsi fényképnyitott-vállalat társtulajdonosa, amelynek bizonyítására felmutatta a bécsi rendőrség igazoló irását. Az uri családok kételkedés nélkül fogadták a bizalmat keltő embert, aki megrendeléseket gyűjtött fényképnyitásokra. A szokásos böbeszédűséggel fejtegette a nagyított fénykép elmaradhatatlanságát az uri szalonokból és a legelőkelőbb familiákra hivatkozott, akik már megrendelést tettek nála. A fényképnyitásért feltűnően olcsó díjat számított: egy koronát. Portó-díj fejében azonban hatvan fillért kért — előre. Igen sok uri család egyszerre több fényképet is adott át a fiatalembernek, amelyekért külön-külön előre fizettek hatvan fillért. Becses családi képeket adtak oda neki, amelyek megőrzéséért ő szavatosságot vállalt. Miután végigbázt mintegy száz családot, a megrendelésekkel tovább utazott. Egy-két héttel ezelőtt meg kellett volna küldenie a fényképeket, a szállítás azonban napról-napra késett. Többben a fiatalember bécsi címére irtak és sürgették a megrendelés teljesítését. Az osztrák fővárosból azonban az a válasz érkezett, hogy címzett ismeretlen. Most már kétségtelemné vált, hogy a megrendeléstgyűjtő közönséges szélhámos, aki ügyes trükkal beugratta az uri családokat. A család ellen följelentést tettek. A legtöbbben nem kérték mást, mint az értékes családi képek visszadását. A furfangos csaló elfogatására széleskörű nyomozás indult meg.

— Rablás az erdőben. Szivák Manisz Mihály többször büntetett sztropkói lakos vállalkozott egy idegen embert Galiciába kalauzolni. Midőn az erdőbe értek, hirtelen megtámadta az idegent, letéperte és elrabolta a

nála talált 12 koronát azután futásnak eredt, de következő napon már kézre került és az ujhelyi kir. ügyészséghez kísértetett.

— Halálos végű tréfa. *Trif* László és *Petrus* Gábor famunkások faluról-falura jártak munkát keresni, míg a napokban Zemplénorosziba érkeztek. Ott leültek *Hudák* Mihály háza előtt pihenni s mialatt beszélgettek, az udvar belsejében tartozkodó *Hudák* Mihály, hogy az előtte ismeretlen idegeneket megijessze, követ dobott feléjük, mely habár nem talált, de megriasztotta őket. Ez szörnyű módon felizgatta *Trif* Lászlót, ki utitársa kíséretében odament *Hudák*hoz és zsebkésével oly három szurást ejtett a nyakán, hogy az husz perc után kiszívenedett. A két vándorló erre szokásnak eredt és a Galiciához tartozó hegyi tulsó oldalra menekültek, az időközben értesített csendőrség azonban üldözöbve vette a szökevényeket, kiket a galíciai csendőrség közbenjöttével sikerült elfogni. Miután az elfogatás külföldön történt, az ottani cs. és kir. járásbírósnak adattak át a kiadatási eljárás befejezéséig.

— A rendőrség hírei. *Petercsák* András 600 korona értékű betétkönyve elveszett, egyelőre bizonytalan, hogy ellopták, vagy elveszítette-e. A megtaláló a rendőrségnek szolgáltatssa át. — Nagy András kerékgyártó segéd-től Károlyi-u. 29 sz. alatti lakásáról, hol több társával együtt aludt, ellopták ezüstóróját és aranyláncát. — *Nád-házy* Béla f. hó 24-én vadászat után betért a „Lovrana” kávéházba, hol ellopták tőle 18 kor. értékű töltény-táskáját. A kávéházban *Nád-házy* és vadásztársán kívül csupán a pincér, a felirónő és a tulajdonosnő tartózkodtak. — *Kotász* Sándor mív. kocsimester lakásának pincehelyiségéből, zárt kettrekből ismeretlen tettesek elloptak 7 tyukot 28 kor. értékben. Az ügy, minthogy betöréses-lopás történt, az ügyészség elé került. — *Palásthy* Adolf cipészmeister üzlete felett kiakasztatva volt vas cégtáblát ismeretlen tettesek ellopták. A nyomozás folyamatban van.

Teljes ellátást nyerhet egy úri családnál jó házból való, gimnáziumba, polgári vagy kereskedelmi iskolába járó két fiu. Cim megtudható a kiadóhivatalban.

TANÜGY.

— Beiratások. A sátoraljujhelyi állami polgári leányiskolában az 1913/14. tanévre a beiratások az I-ső osztályba szept. 2-án, a II.-ba 3-án, a III.-ba 4-én, a IV.-be 5-én délelőtt 8-11-ig eszközöltetnek az igazgatói irodában. Szept. 6-án lesz az iskolai év ünnepélyes megnyitása. A rendes tanítás 9-én kezdődik. — A magántanulók javítóvizsgálata szept. 1-én délelőtt 9 órakor, a rendes tanulóké délután 2 órakor veszi kezdetét. A felvételi vizsgálatok szept. 2-án délután 2 órakor tartatnak meg. Figyelmetztetjük a t. szülőket, hogy egy-egy osztályba 60-60 tanulónál többet helyszüke miatt be nem irhatunk. Az előjegyzett tanulók közül is csak azokat vesszük fel, akik a beírás alkalmával kellő időben jelentkeznek. Az iskolai, születési- és himlőoltási bizonyítványokat a tanulók hozzák magukkal. Tan- és beírás díj egész évre 12 kor. 90 fillér. Szegénysorsu kiváló előmeneteli tanulók szülői tandíjmentességért is folyamodhatnak a beírás napján.

A Statusquo izr. elemi iskolában a beiratások a hitk. irodában aug. 31-én, szeptember 1-én és 2-án lesznek. — Az I. és II. osztályba leánytanulók csak mérsékelt számban foghatnak felvételt.

Felelős szerkesztő: Dr. Adriányi Béla
Helyettes szerkesztő: Teleky Sándor.
Laptulajdonos: Éhler Gyula.

Szent-Margitszigeti üdítővíz

Mint asztali víz nagyon kellemes, jó hatású, egészségpótló ital. A Szent-Margitszigeti üdítő és gyógyvíz kezelősége.

TÓTH LAJOS cégnél
Sátoraljaújhelyben.

a legkiválóbb szénsavval telített ásványvíz.

Kapható jobb fűszerüzletben s vendéglőben

2208/1913. szám.

A sztrókói járás főszolgabírájától.

Pályázati hirdetmény.

A Kelese község székhelyvel és Alsóvirányos, Barátlak, Bodzás, Detre, Felsőkrucsó, Felsőtokaj, Felsővirányos, Gerlefalva, Giglőcz, Gyapár, Holcsik, Kelese, Királyhegy, Kispetőfalva, Kisvalkó, Kisgyertyános, Kosárvágása, Lomna, Máriakút, Nagydomása, Sártó, Turány és Zemplénpálhegy községek csoportosításával ujonnan rendszeresített kelesei körorvosi állásra ezen pályázatot hirdetek s felhívom mindazon orvostudorokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 9. §-a, illetve az 1908. évi XXXVIII. t.-cz. 7. §-a értelmében felszerelt kérvényeiket 1913. évi szeptember hó 22-ik napjáig hozzám nyujtsák be.

Az állás javadalmazása 1600 kor. kezdőfizetés, 200 kor. ötödéves korpótlék, 500 kor. lakpénz, 800 kor. fuvarátalány, 1200 kor. helyi pótlék és a vármegyei szabályrendeletben megállapított mellékjuttatások.

Tájékoztató tudatom még, hogy a körlet területén több nagyobb ipartelep és uradalom van.

A választást folyó évi szeptember hó 23-án a kelesei körjegyzői irodában délelőtt 11 órakor fogom megejteni.

Sztrókón, 1913. évi augusztus hó 16-án.

Durcsinszky Gyula,
tb. főszolgabíró.

3465/1913. Tk. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A királyhelmecei kir. Járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Gombos Bertalan öz. Világi Ferencné, szül. Hoga Borbála elleni végrehajtási ügyében a végrehajtási árverés 200 kor. tőke, ennek 1913. évi ápr. hó 20-tól járó 5% kamatai, 60 korona 90 fillér megállapított, valamint 22 korona jelenlegi és a még felmerülő költségek és továbbá:

1. az összes ingatlanokra ezennel csatlakozottaknak kimondott m. kir. államkincstár javára 173 korona tőke és jár.
2. a királyhelmecei 228, 1308, 1218. és 1453. számú betétekre vonatkozólag ezennel csatlakozottaknak kimondott Magyar Takarékpénztárak Központi Jelzálogbankja javára 3000 kor. tőke és jár.
3. az összegingatlanokra vonatkozólag ezennel csatlakozottaknak kimondott Bodrogközi Gazdák Takarékpénztára és Jelzálogintézete Rt. javára 1500 korona tőke és jár. kielégítése végett az 1881. LX. t.-czikk 144. §-a és az 1908. XLI. t.-czikk 21. és következő §-ai értelmében a sátoraljaújhelyi kir. törvényszék és a királyhelmecei kir. járásbíró területén fekvő:

1. a királyhelmecei 228. számú betétben A. I. 1358, 1359, 1360, 1361, 1362, 1673, 1674, 1675, 1676, 1809, 1810, 1997, 1998, 2211, 2212, 4526, 4527, 4917, 4918. hrsz. és 26. 27. sor-számok alatt foglalt külingatlanok s közös legelő és erdő illetőségű öz. Világi Ferencné szül. Hoga Borbála nevének álló $\frac{1}{100}$ -ad résznyi jutalékra 181 koronában,

2. a királyhelmecei 228. számú betétben A. + 3809. hrsz. alatt foglalt szőlőből öz. Világi Ferencné szül. Hoga Borbála nevének álló $\frac{1}{100}$ résznyi jutalékra 24 koronában,

3. a királyhelmecei 925. sz. betétben A. + 3550. hrsz. alatt foglalt parlagcsölőből öz. Világi Ferencné szül. Hoga Borbála nevének álló $\frac{2}{100}$ résznyi jutalékra 3 koronában,

4. a királyhelmecei 1218. számú betétben A. I. 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540. hrsz. alatt foglalt belsőékekből öz. Világi Ferencné szül. Hoga Borbála nevének álló $\frac{1}{12}$ -ed résznyi jutalékra 129 koronában,

5. a királyhelmecei 1308. sz. betétben A. I. 1873, 1874, 2058, 2059, 2060, 2061, 4349, 4350, 4351, 4352, 4689, 4690, 4691, 4868/2, 4869, 4993, 4994, 4995, 4996. hrsz. és 20, 21. sor-számok alatt foglalt külingatlanokból s közös legelő és erdő illetőségű Világi Ferencné szül. Hoga Borbála nevének álló $\frac{1}{100}$ -ed résznyi jutalékra 207 koronában,

6. királyhelmecei 1453. számú betétben A. I. 3834, 3835, 3836, 3837. hrsz. alatt foglalt külingatlanokból öz. Világi Ferencné szül. Hoga Borbála nevének álló $\frac{1}{100}$ -ad résznyi jutalékra 15 koronában,

7. királyhelmecei 1556. számú betétben A. I. 1363, 1364, 1365, 1366, 4289, 4299. hrsz. alatt foglalt ingatlanokból öz. Világi Ferencné szül. Hoga Borbála nevének álló $\frac{1}{100}$ -ad résznyi jutalékra 59 koronában ezennel megállapított kikiáltási árakban elrendeltetett és hogy a fentebb jelzett ingatlanok az 1913. évi október hó 28-ik napjának délelőtti 9 órájkor ezen telekkönyvi hatóság irodájában megtartandó nyilvános árverésen el fognak adni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át, vagyis 18 korona 10 fillért, 2 korona 40 fillért, 30 fillért, 12 kor. 90 fillért, 20 korona 70 fillért, 1 korona 50 fillért s illetőleg 5 korona 90 fillért készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy annak a bíróságnál történt előleges letételt igazoló elismerényt annak átszolgáltatni. Az 1908. évi XLI. t.-cz. 21. §-ában felsorolt árverezők bánatpénzt letenni nem kötelesek.

Királyhelmecezen, a kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál, 1913. évi jul. hó 21-én.

Horkay,
kir. járásbíró.

1241/1913. vh. szám.

Árverési hirdetmény.

A sátoraljaújhelyi kir. járásbíró 1913. V. 787 és 788/1. számú végzése folytán a Sátoraljaújhelyi Népbank mint Takarékpénztár 723 és 200 kor. követelésének és járulékaiknak behajtása végett 1913. évi szept. hó 1-én d. u. 4 órakor Nagytoronyán a végrehajtást szenvedők lakásán elárverezem azon 230 és 910 koronára becsült ingókat, melyeket a sátoraljaújhelyi kir. törvényszék 12614/913 és 12615/913. sz. végrehajtást rendelő végzése alapján a sátoraljaújhelyi kir. járásbírói 1913. V. 788/1. és 788/1. számú végrehajtási jegyzőkönyvben 1 és 1-12 tételek alatt le- és felülfoglaltam, u. m.: marhák, csikót, sertést, kocsit stb.

Sátoraljaújhely, 1913. évi aug. hó 13-án.

Rosner Imre,
kir. bir. végrehajtó.

Eladó ház.

Tüztöltő-tér 4. szám alatti házat elköltözés miatt eladom.

Papp Béla,
m. kir. főerdőmérnök.

4040/1913. tk. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A sátoraljaújhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Sátoraljaújhelyi Polgári Takarékpénztár és Hitelügyelet végrehajtónak Popelyás János végrehajtást szenvedő elleni 280 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a sátoraljaújhelyi kir. törvényszék (sátoraljaújhelyi kir. járásbíró) területén levő, Sátoraljaújhely r. t. város határában fekvő, 1. a sátoraljaújhelyi 388. sz. betétben A. I. 1-2. sorsz., 3511. és 3512. hrsz. alatt felvett jöszágtételek a B/2. alatti Popelyás János nevének álló $\frac{1}{2}$ rész jutalékára 654 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1913. évi szeptember hó 12. napján délelőtt 10 órakor a kir. törvényszék árverési szobájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladati fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 65 K. 40 fill.-t készpénzben v. az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én

3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyi rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága megállapítja, miszerint:

1. a fenti ingatlan a kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ részénél alacsonyabb vételárban le nem üthető;
2. hogy azon árverelő, aki a kikiáltási árat meghaladó ígértet tesz, köteles nyomban a leütés után bánatpénzt az általa ígért vételár 10%-áig kiegészíteni, mit ha elmulaszt, ígérte figyelmen kívül marad s a haladéktalanul folytatandó árverésben mint árverelő, többé részt nem vehet;
3. az árverés a C/I. sorszám alatt Erdélyi Károly javára bekebelezett hasznélvezeti jogot nem érinti.

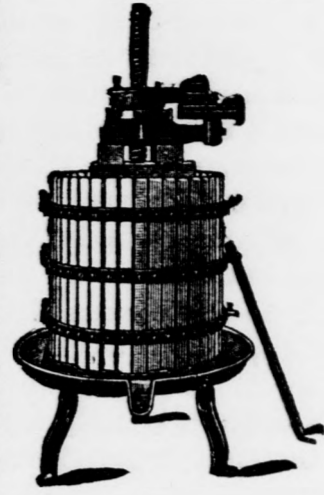
Sátoraljaújhelyben, a kir. törvényszéknél, mint tkvi hatóságnál 1913. évi július hó 5-én.

Dr. Neuwirth s. k.,
kir. törvényszéki jegyző.

Megbízható, kitűnő szerkezeti kecskeméti

borsajtót

szállít a kecskeméti Vasipari termelők szövetkezete mint az O. K. H. tagja gyárából. Az

Ipari és Háziipari szövetkezetek Beszerző és Értékesítő Központja

Budapest, VIII., József-körut 36. szám.
Téssék árjegyzéket kérni!

Wilhelm Henrik utóda
Nagy butorraktár. **BLUM GÉZA** Szőnyeg és függöny áruház.
SÁTORALJAUJHELY.

Teljes lakberendezések: ebédlő-, háló-, uri- és szalon- szobáknak dió-, tölgy-, bükk-, mahagoni- és palisander fából készült butorokból.

Vas- és rézbutor.

MŰVÉSZIES KIVITELŰ KERETES KÉPEK. heti részletfizetésre.

GYERMEKKOCSIK

legujabb és legfinomabb kivitelben.

Torontáli, Szmima, Tilim és hollandi szőnyegek nagy raktára.

Csomózott szőnyegek készítését bármely színben és méretben elvállalok.

FÜGGÖNYÖK, ÁGYTERITŐK

nagy választékban.

Applikált store, bonne-femme, vittágo

Dupla ágyteritők.

Asztalos és kárpitos műhelyemben bármily e szakba vágó

munka készül.

Rajzok, tervek és költségvetéssel szívesen szolgálók.